

været ydede i meget lang Tid, men som efter Skjødernes Indhold vistnok kunne fordres, jeg skal til Exempel herpaa nævne, at der er Skjøder idetmindste paa en Deel Gaarde i Frederiksborg Amt, der bestemme, at der skal ydes Kjørfler for Amtmanden i Frederiksborg. Dette er en Præstation, som ikke er blevet fordret i lang Tid, ja, den er maa skee ikke ydet i en 20 Aar eller længere. Det forekommer mig nu, at der hverten i Hensende til Sagens egen Bessaffenhed eller Indholdet af Loven af 4de Juli 1850, som jo skal lægges til Grund ved Afløsningen, med Jøle kan fordres Bederlag af Gaardbesidderne for saadanne Ydelsler, der ikke facti isst for Dieblirket præsteres. Dette var nu et Exempel med Hensyn til saadanne Ydelsler, som ikke fordres; men der finder andre Ydelsler Sted; som deels præsteres og deels ere omstridte. Der findes saaledes i mange af disse Arvesæsteskjøder baade i Kjøbenhavns og Frederiksborgs Amter den Bestemmelse, at Gierne skulle gjøre Reiser for Regimentsskriveren. Nu er det imidlertid Tilfældet, som det ogsaa vil være den høitærede Indenrigsminister fra hans Stilling som Domainedirecteur bekjendt, at der hyppig reises Tvist om, hvad der kan forlanges af Amtsforvalteren i hans Egenkab af Regimentsskriver, navnlig om de som Amtsforvaltere eller Regimentsskriverere ere berettigede til at forlange fri Befordring til saadanne Forretninger, som ere paalagte dem efter Skjødernes Udstedelse. Ved Loven om Statsstovenes Organisation af 1850 er der saaledes paalagt Amtsforvalteren Stovcassererforretningerne. Nu fordrer idetmindste nogle af Amtsforvalterne Kjørflerne gratis af Arvesæsterne til de Indcasationer og Udbetalinger, som ere paalagte dem ved denne Lov. Det vil jo være vanffeligt at afgjøre uden ved Dom, om Amtsforvalteren virkelig har Ret til saadanne Ydelsler; der er ogsaa affagt Domme i saadanne Sager, idetmindste ved Underinstantserne, hvor Amtsforvalternes Ret er dem frakjendt, uagtet Domainedirectoratet havde meent, at deres Ret var temmelig utvivlsom. Det forekommer mig nu, at man ikke egentlig kunde ønske, at Commissionerne fik Instruxer til at medtage alle saadanne Kjørfler, der for-

dres af Embedsmænd, jeg mener her af Regimentsskriveren eller Amtmanden; thi det er egentlig kun disse Embedsmænd, der kunne siges at være Kjørflerberettigede. Men ogsaa med Hensyn til de Kjørfler, der virkelig ere forefrevne, og som de paagældende Giere virkelig ere pligtige til at yde, forekommer det mig, at det vilde være meget ubilligt, om man vilde paalægge deres Eiendomme — thi der tales her om reelle Byrder, og det giver Sagen større Vægt, at Byrderne skulle vedblive for de efterkommende Giere, — Erstatning for saadanne Byrder, hvorom det allerede ved Lov er bestemt, at de skulle bortfalde ved Embedsvacance. I Loven om Amtsforvalternes Lønning er det udtalt som en almindelig Regel, at de Natural-Emolumenter, som ere dem tillagte, skulle bortfalde ved indtrædende Vacance, eller at det i alt Fald kunde tages under Overveielse, om saadanne tilfældige Sportler skulle tillægges Estermanden. Men, naar Gierne af de paagældende Steden virkelig ikke skulle præstere Kjørflerne efter indtraadt Vacance, saa forekommer det mig heller ikke at være nogen retmæssig Fordring fra Statskassens Side til vedblivende at forlange et saadant Bederlag; og om det end ikke kan fordres med fuldkommen juridisk Ret, vil det dog vist være megen Jøle til, at det blev tilkjendegivet Afløsningscommissionerne, at saadanne Bederlag ville bortfalde, naar de ikke længere kræves til de paagældende Embedsmænd. Jeg troer, at der er saamegen mere Jøle til, at der fra Domainedirectoratet vistes Lempelighed ved denne Sags Afgjørelse, som en stor Deel af disse Kjørfler, betragtede fra Rettens Side, virkelig ere meget tvivlsomme. Jeg skal blot oplyse dette ved et Exempel, som er faldet i min Forretningskreds; jeg vil ikke tillægge det nogen videre Vægt, men det er dog altid noget Betegnende. Der har været og er endnu under Procedure en Sag, angaaende Kjørfleret for Amtsforvalteren i Kjøbenhavns Amts Amtstuedistrict. Han har i mange Aar, og det er ogsaa skeet for hans Embedstid, faaet sit Brände indkjørt af Beboerne i Amtstuedistrictet. Nu træffer det sig, at nogle af dem erklære, at de ikke længere ville kjøre, idet de ere komne til den Mening, at en saadan Fri-